

SUCCESUL GILLETTE

M-ai învățat că o viață întreagă n-ar fi de ajuns ca să-l găsesc.

În rezultate.

În cifre.

În piețe.

În promovări.

În țările pe care le-am străbătut.

În titlurile tipărite pe cărțile mele de vizită.

Credeam că e un vârf.

Apoi am descoperit că era o umbră.

Cu cât alergam mai repede, cu atât se îndepărta mai mult.

Nu a fost niciodată făcut ca să fie urmărit.

Așa că mi-am schimbat meseria.

Am încetat să-l urmăresc.

Am început să observ.

Oameni.

Povești.

Eșecuri.

Ocazii pierdute.

Femei.

Mai ales femei.

Și atunci am înțeles ceva ce nicio școală nu mă învățase vreodată.

Aveam nevoie de drum.

Fără el, n-aș fi înțeles niciodată.

Succesul nu este o cucerire.

Este o recunoaștere.

Nu se ia.

Se primește.

Un bărbat nu hotărăște când a ajuns.

Hotărăște viața.

Și uneori viața poartă chipul unei femei.

De aceea bănuiesc ceva foarte simplu.

Că succesul nu mă așteaptă undeva.

Că nu stă ascuns în spatele unui contract, al unei cărți, al unui premiu sau al unei cifre. Va sosi.

În liniște.

Fără anunțuri.

Fără fanfară.

De la o femeie.

Când va hotărî ea.

Și nu va vorbi niciodată italiana.

Ferdinando